

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 49. Imperatoris Zenonis reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

§. XLIX.

Sæculum V.

A. C. 477.

Imperatoris Zenonis reditus.

Patriarcha, Monachis, Populoque Constantinopolitano resistentibus, & Hæreticum proclamantibus, timore percussus Imperator Basiliscus, cum insuper redire ex Isauria Zeno, & cum exercitu imminere diceretur, ad Ecclesiam procedens, publice factum excusavit; edito deinde Decreto retractat, & nullius valoris declarat, quod nomine epistolæ Encyclicæ, obreptitæ a se impetratæ, aut quocunque alio nomine promulgasset, Anathema Nestorio, Eutychi, & omnibus aliis Hæreticis dicit, prohibet, ne Fidei causa Concilium petatur, aut quidquam ex iis, quæ definita essent, in dubium revocetur; jubet, ut Fides, ab initio in Ecclesiis Catholicis recepta, firma consistat, & inconcussa, Patriarchæ Acacio Provinciæ illæ, in quibus jus ordinandi Sedi Constantinopolitanæ competit, nempe Privilegia illi Sedi a Concilio Calcedonensi concessa, quæ epistola circularis nulla edixerat, reddantur.

Verum fama attulerat. Rediit Zeno, & a Constantinopolitanis vigesimo post abitum mense, id est, an. 477. exceptus est. Basiliscus ad Ecclesiam festinans, deposita in Altari Corona, cum uxore Zenonida, & Marco filio in Baptisterium confugit. p. 757.

Evagr. III. c. 7. Theod. Lect. I.

Vitt. Chron. Chr. Pasch. an. 478. Theod. Lect.

p. 757.

Sæculum V.

A. C. 477.

Zeno.

*vita c. 49.**Evagr. III.**c. 8.**L. 1. 6. Cod.
de S. Eu.*

fugit. Promisit Zeno, nulla se mandata daturum, ut capite plecterentur; verum tamen in Cappadociæ arcem missos, portis obstrui muro iussis, fame necavit. Zeno Constantinopolim adveniens, absque mora in Ecclesiam se contulit, ut grati animi signa daret. Gratias etiam S. Danieli Styeliti egit, qui Exilium sibi, reditumque prædixerat. Seleuciæ in Isauria templum magnifici operis S. Theclæ honoribus extrui iussit, & dona sane Regia misit, dictitans, Sanctam Virginem sibi apparuisse, & post breve Exilium lætiora fuisse pollicitam. Non ideo tamen pessimos mores mutavit. Legem edidit, quæ omnia illa irrita pronuntiabat, quæ post ejus abitum sub Basilisci Tyrannide contra Religionem acta fuissent, sive ea ad Fidem, sive ad Privilegia Ecclesiarum, ordinationes, & depositiones Episcoporum pertinerent. Imprimis Patriarchæ Constantinopolitani Prærogativæ tam quoad locum, quam ordinationes confirmantur. Conjectura est, hanc legem ab Acacio fuisse dictatam.

Zeno Imperator ad Simplicium Papam scripsit; (*) qui in Responsoria eidem

(*) Zeno Imperator ad Simplicium Papam scripsit. Talia ideo diligenter notanda sunt, quæ aliqui ex Protestantibus dicunt, jam a tempore

S. Joan

eidem reditum, & Imperium gratulatur, Sæculum V.
hortaturque, ut animi gratitudinem de- A. C. 477.
fendendo Dei Ecclesiam, testatam faciat.

Imprimis rogat, ut Ecclesiam Alexandri-
nam ab Usurpatore liberet, afflictis Fi-
delibus suum Pastorem reddat, eos, quos
usurpator ordinasset, ejiciat, in eorum
locum Episcopos Catholicos sufficiat, &
tandem nullatenus committat, ut, quis-
quis fuerit, Concilium Calcedonense, vel
S. Leonis epistolam, impune laceffere au-
deat. Hæc Simplicii Papæ epistola octa-
va Octobris, post Basilisci, & Armati Con-
sulatum, id est, anno 477. data.

Acacius per manus Diaconi Epipha-
nii amplissimum Commentarium de iis
omnibus, quæ Hæretici contra Fidem, *epist. ult.*
& Canones egerant, ad Simplicium Pa- *p. 1039.*
pam misit, modum exquirens, quo illis
Ecclesiis, quibus Timotheus Elurus, fa-
vente Basilisci Tyrannide, per vim illu-
sisset, remedium ferri posset. Respon- *epist. ult.*
det Papa; post Deum ab Imperatore au-
xilium Ecclesiæ expectandum esse. Opor-
tere, ut Imperator Edictum promulgari
juberet, quo illi, quos Timotheus Elurus
Episcopos ordinasset, in Exilium mitte-
rentur, & Episcopi Catholici revocaren-
tur.

S. Joannis Chrysostomi Communionem inter Ec-
clesiam Romanam, & Constantinopolitanam de-
fecisse.

Sæculum V. tur. Ergo litteris nostris, inquit, vestre
A.C. 477. & tot Episcoporum, qui Constantinopolim
 advenerunt, instantissimas preces jungite,
 ut Timotheus, & Sectatores ejus, sine om-
 ni spe redivit proscendantur; Lex eadem
 ad Paulum Epbesinum, Petrum Antioche-
 num, & omnes illos, qui se Episcopos fuisse
 ordinatos dicunt, pertineat. Joannes, olim
 Presbyter Constantinopolitanus, ab Hære-
 ticus Episcopus Apamiensis ordinatus, qui
 Petrum Fullonem, Ordinationis suæ Au-
 ctorem, & Sedis Antiochenæ Usurpatorem
 per insidias expulit, & eandem Sedem no-
 va usurpatione invasit, anathematizetur,
 & a Societate Christianorum sine venia
 spe avellatur. (*) Et inferius: non expe-
 dit, ut Episcopi Fratres nostri diu Con-
 stantinopoli morentur, præprimis quia
 illarum Ecclesiarum populi ob proximam
 persecutionem adhucdum trepidant, & ne
 species sit, ac si Decreta Concilii Calcedo-
 nensis retractarentur; in toto enim Ter-
 rarum orbe inviolabile censetur, quod om-
 nibus Episcopis definire placuit.

§. L.

(*) Vere hic in Pontifice Romano Sollicitudo
 omnium Ecclesiarum deprehenditur; nam de Ec-
 clesiis Alexandrina, Antiochena, Constantino-
 politana, quibus reliquæ omnes subjiciuntur, ce-
 ra est.